

Sygn. akt VI Gz 311/13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Andrzej Borucki (spr.)

Sędziowie: SO Beata Hass – Kloc

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. Sądowy Joanna Mikulska

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2013 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy upadłościowej A. K. – prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Usługowe (...) w S.

na skutek zażalenia upadłego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego Sekcji upadłościowej z dnia 27 września 2013 r., sygn. akt V 1 GUp 2/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu umorzył postępowanie upadłościowe w/w upadłego.

Uzasadniając orzeczenie Sąd podał, iż działający w postępowaniu upadłościowym syndyk masy upadłości złożył wniosek o umorzenie postępowania upadłościowego na podstawie art. 361 pkt 1 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze. Uzasadnieniem złożenia wniosku był fakt, że syndyk spieniężył majątek upadłego, a uzyskane środki finansowe pozwoliły zaspokoić jedynie w pierwszej kolejności należności pracownicze i częściowo koszty postępowania upadłościowego.

W ocenie Sądu Rejonowego, skoro proces likwidacyjny majątku upadłego został zakończony, a środki z niego uzyskane zostały rozdysponowane w sposób wskazany powyżej, to należało postanowić o umorzeniu postępowania. Nie bez znaczenia dla takiego stanowiska jest to, że koszty postępowania upadłościowego nadal rosną, podczas gdy niemożliwa jest chociażby częściowa redukcja przychodami masy upadłości, albowiem jej nie ma.

Sąd zwrócił uwagę również na fakt, że stan majątkowy upadłego, który został przez niego podany w momencie składania wniosku o ogłoszenie upadłości został zweryfikowany przez syndyka w toku postępowania i znacząco odbiegał od tego podanego przez upadłego.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł upadły, domagając się jego uchylecia i zasądzenia na jego rzecz kosztów postępowania. Skarżący podniósł, że uniemożliwiono mu odniesienie się do wniosku syndyka o umorzenie postępowania upadłościowego, albowiem nie doręczono mu tego wniosku i nie zawiadomiono o terminie posiedzenia

Sądu, na którym wniosek był rozpoznawany. Według upadłego nie polega na prawdzie również twierdzenie syndyka odnośnie tego, że stan masy upadłości przedstawiony we wniosku o ogłoszenie upadłości znacznie odbiega od stanu stwierdzonego przez syndyka w dniu przejścia przez niego majątku od upadłego. Zarzucił również, że syndyk w sposób niegospodarny umorzył 50% wierzytelności od dłużników zobowiązanych do zwrotu masie upadłości kaucji gwarancyjnych zabezpieczających jakość wykonanych przez upadłego robót i usług. Nieuzasadnione było również odstąpienie przez syndyka od dochodzenia wierzytelności masy upadłości od dłużnika w postaci (...) Spółki z o.o. w S. z uwagi na rzekomy brak umowy z tym dłużnikiem i nieważny weksel. Skarżący stwierdził również, że syndyk nie przeprowadził wystarczających działań zmierzających do sprzedaży pozostałego majątku masy upadłości, a w szczególności dźwigu samochodowego (...), który został wyceniony na 79.500 zł.

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotowe zażalenie nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z następujących przyczyn:

Aczkolwiek uzasadnienie postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 27 września 2013 r. nie zawiera informacji dotyczących aktualnego stanu środków znajdujących się w dyspozycji masy upadłości na dzień składania wniosku przez syndyka masy upadłości o umorzenie postępowania upadłościowego i Sąd odstąpił od przeprowadzenia bliższej analizy tych danych, niemniej jednak w uzasadnieniu odwołuje się do wniosku syndyka masy upadłości złożonego na podstawie art. 361 prawa upadłościowego.

Mając na uwadze powyższe odwołanie przyjąć należy, iż Sąd Rejonowy przed wydaniem zaskarżonego postanowienia dokonał szczegółowej analizy danych zawartych w przedmiotowym wniosku syndyka. Z danych tych wynika natomiast w sposób nie budzący wątpliwości, że aktualny stan środków majątkowych i finansowych uniemożliwia dalsze prowadzenie postępowania upadłościowego, albowiem generowałoby to jedynie dalsze koszty.

Podkreślenia wymaga, iż głównym celem postępowania upadłościowego jest zaspokojenie wierzycieli ze środków uzyskanych przez syndyka masy upadłości z likwidacji majątku upadłego poprzez jego spieniężenie. Nadmienić również wypada, co jak się wydaje przeoczył skarżący, w związku z zarzutami podnoszonymi przez niego w zażaleniu, że syndyk dokonując sprzedaży ruchomości za cenę 50% wartości określonej w opisie i oszacowaniu, uzyskał uprzednio zgodę sędziego komisarza, a więc nie było to zatem dowolne działanie syndyka. Ponadto zasadą jest, że w toczącym się postępowaniu upadłościowym, w związku z likwidacją masy upadłości nigdy nie uzyskuje się środków ze sprzedaży według wyceny księgowej, lecz ceny rynkowej, którą proponuje potencjalny nabywca. Jak wynika ze sprawozdań syndyka masy upadłości część majątku obciążona jest zastawem bankowym, co uniemożliwia ich sprzedaż i rozdysponowanie środków z tego uzyskanych pomiędzy innych wierzycieli.

Twierdzenia i zarzuty podnoszone przez upadłego w uzasadnieniu zażalenia nie zostały poparte żadnym wiarygodnym dowodem lub wnioskiem dowodowym pozwalającym jednoznacznie ustalić i stwierdzić, iż w ramach dalej toczącego się postępowania upadłościowego syndyk mógłby rzeczywiście uzyskać dalsze środki pieniężne. Zauważyć również należy, iż sugestia skarżącego odnośnie tego, że syndyk masy upadłości powinien prowadzić procesy sądowe, w których „odzyskałby” wierzytelności masy, nie znajduje potwierdzenia w rzeczywistym stanie faktycznym. Przede wszystkim wystąpienie z określonym powództwem związane jest z obowiązkiem uiszczenia stosownej opłaty sądowej (ewentualnie dalszych kosztów), a ponadto mając na uwadze dowody, jakimi dysponuje syndyk masy upadłości ostateczne rozstrzygnięcie w sprawie, jakie mogłoby zapaść jest wielce niepewne.

Reasumując, w ocenie Sądu Okręgowego, Sąd I instancji w okolicznościach niniejszej sprawy prawidłowo uznał, że zaistniały warunki do umorzenia postępowania upadłościowego na podstawie art. 361 pkt 1 prawa upadłościowego.

Zażalenie jako bezzasadne oddalono, na podstawie art. 385 kpc, w związku z art. 397 § 2 kpc.

Na marginesie jedynie dodać należy – aczkolwiek okoliczność ta nie ma dla rozstrzygnięcia sprawy znaczenia – iż rzeczywiście w aktach sprawy nie ma dowodu doręczenia upadłemu odpisu wniosku syndyka o umorzenie postępowania, co świadczyć może, że odpis nie został mu doręczony.

Jak wynika jednak z uzasadnienia zażalenia, skarżący szczegółowo odniósł się do treści wniosku, a zatem sądzić należy, że był mu znany.

Sąd Rejonowy nie uchybił natomiast przepisom postępowania, nie wzywając upadłego na posiedzenie, albowiem zasadą w postępowaniu upadłościowym jest rozpoznawanie wniosków na posiedzeniu niejawnym.

Zarządzenie:

odpis postanowienia doręczyć:

- syndykowi masy upadłości (k. 156 a),

- upadłemu (k. 138 b).